

FEDERACIÓ CATALANA D'AUTISME

MANIFEST DE LA FEDERACIÓ CATALANA D'AUTISME AMB MOTIU DEL DIA MUNDIAL DE CONSCIENCIACIÓ SOBRE L'AUTISME - 2023

Avui 2 d'abril dia mundial de conscienciació sobre l'autisme. Des de la Federació Catalana d'Autisme volem enviar un missatge de reivindicació i denúncia i, alhora, volem fer una crida a tota la societat mitjançant un missatge d'esperança i d'implicació.

A la Federació Catalana d'Autisme som 38 entitats de tot el territori català que estem duent a terme accions importants amb un impacte positiu, ampli i directe en les vides de les persones amb autisme, les seves famílies i el seu entorn.

Representem a més de 6000 famílies que viuen el seu dia a dia amb moltes dificultats en diferents àmbits; escolar, judicial, sanitari, laboral i social. El moviment associatiu familiar en col·laboració amb la comunitat autista, que són l'eix i la vèrtebra d'aquesta Federació, va néixer en defensa dels drets dels seus fills i filles i creix en defensa dels drets de joves i adults amb autisme que no volen que s'apagui la seva veu i criden, es manifesten, denuncien i no s'amaguen. Ja no s'amaguen per reivindicar els seus drets. Els drets de totes i tots.

La convenció de l'ONU dels drets de les persones amb discapacitat vol garantir la inclusió social de totes les persones. Aquest tractat internacional va ser ratificat per l'Estat Espanyol l'any 2008, fa més de 13 anys, però les mancances continuen sent moltes. I això s'ha d'acabar ja.

Reivindiquem, proposem i alcem la veu per manifestar que:

1. Som un col·lectiu invisible. Des de la mateixa administració se'ns discrimina per raó de discapacitat. No estem administrativament comptats, per tant, tot i l'enorme prevalença, l'administració pública no reconeix l'autisme com una condició on s'hi ha d'abocar recursos. Reivindiquem estar reconegudes específicament dins les carteres dels diferents departaments.
2. S'ha de garantir que els infants amb autisme puguin accedir a l'escola ordinària, com qualsevol infant neurotípic tal com s'estableix al Decret de l'Escola Inclusiva de 2017: això és possible si es posen els suports econòmics, humans i tecnològics necessaris i si s'implica a les entitats especialitzades. És necessari que els departaments d'Educació, Salut i Drets Socials treballin de manera transversal perquè no es vulneri el dret a la participació dels nens i nenes amb autisme en tots els àmbits.

3. Cal que l'administració diferenciï entre suports personals i suports educatius, garantint l'accés d'uns i altres dins els espais de vida i socialització principals dels infants i joves amb autisme, un dret que ara es nega.
4. Tot i l'impuls en la creació de l'Agència Social i Sanitària en aquest moment no s'està treballant de manera transversal dins l'administració pública: no hi ha intercanvi d'informació entre departaments. Demanem la creació d'una base de dades compartida per tal d'evitar buits legals, repeticions absurdes, burocràcia exagerada i que es deixi de vulnerar el dret a una atenció pública de qualitat del col·lectiu autista.
5. Les persones amb autisme tenen una esperança de vida un 16% menor que la resta de població. Instem a l'Administració pública a reformular de manera immediata l'atenció en els entorns sanitaris del nostre col·lectiu perquè cada any que passa les persones del nostre col·lectiu i de les nostres famílies es moren abans perquè ningú finança ni prioritza aquest canvi. No som prescindibles.
6. S'ha de garantir l'accessibilitat i l'oportunitat a llocs de treball dignes independentment de les capacitats de cadascú: la diversitat existeix, és real i cal treballar per poder conduir-la a un pla d'igualtat. El col·lectiu de persones amb autisme és el que menys inclusió social i laboral té dins de les diferents diversitats arribant a índex d'atur de fins a un 80%, però amb els suports personals adients, la inclusió és possible i ho estem veient a través de la tasca de les entitats federades que treballen en aquest camp.
7. No existeixen programes públics de vida adulta específics per a persones amb autisme que promoguin de manera EFECTIVA la vida independent i la participació en la comunitat amb els recursos especialitzats que es necessiten. Moltes persones autistes adultes i d'edat avançada viuen en centres residencials i són ateses de manera no adequada a la seva condició. Això no només vulnera els seus drets i va contra les línies estratègiques europees d'atenció centrada en la persona sinó que és un atemptat contra la dignificació de l'edat adulta i envelliment de les persones amb autisme.
8. No hi ha facilitats perquè les persones amb autisme/autistes puguin disposar del servei d'assistència personal tot i ser una alternativa a la institucionalització, un dret contemplat i garantit a través de la Llei de

Dependència, un objectiu a escala europea, i una possibilitat que contribueix, no només a reduir les despeses públiques, sinó, i sobretot, a potenciar la participació comunitària de les persones amb autisme. Tot i això, actualment a Catalunya tan sols hi ha 81 persones amb assistència personal i només 14 d'aquestes persones tenen autisme.

9. Fa 10 anys que esperem que es desplegui el decret d'assistència personal. Això és una nova vulneració dels drets de les persones del nostre col·lectiu. Denunciem que hi ha una deixadesa pública i un abandonament encobert de l'administració cap a la promoció de la figura de l'assistent personal en un moment on públicament es defensa la vida comunitària, però burocràticament i pressupostària hi ha un reforç cap a les grans corporacions residencials.
10. S'ha cancel·lat i no s'ha donat suport econòmic a un programa pilot per a persones amb autisme/autistes que està redactat, està organitzat i que és fonamental per poder posar en marxa el nou decret d'assistència personal. Demanem que, tal com se'ns va prometre, s'activi aquest programa per poder demostrar que és una alternativa sostenible econòmicament i, sobretot, més respectuosa amb la qualitat de vida de les persones autistes.
11. Les famílies de persones amb autisme estan esgotades i se senten abandonades. Demanem que se les dignifiqui i se les protegeixi des de l'administració. Que se'ls brindin oportunitats per millorar la seva qualitat de vida i que puguin viure i gaudir dels diferents cicles vitals.
12. Se'ns ignora com a col·lectiu, se'ns ignora com a famílies i se'ns ignora com a entitats. Enguany s'ha retirat el suport econòmic públic a 10 programes familiars de continuïtat i efectius arreu de Catalunya. No ho podem permetre: Demanem el finançament necessari per a la reactivació d'aquests projectes de manera immediata i un pla de suport específic per a les famílies i persones cuidadores per garantir espais de respir i que aquesta cura sigui reconeguda i recompensada tal com s'estipula a l'estratègia europea de les cures que es va publicar a finals de l'any 2022.
13. Les dones, adolescents i nenes autistes continuen estant infradiagnosticades. Demanem igualtat en l'acompanyament, més

FEDERACIÓ CATALANA D'AUTISME

informació, més suports, accessos i informació sobre l'autisme per evitar la doble discriminació.

14. El Departament de Drets Socials no reconeix l'autisme com una discapacitat digna de menció. Som un 1.23% de la població, però encara no som prioritaris i se'ns barreja entre discapacitat intel·lectual i salut mental creant biaixos, diagnòstics i atencions errònies. Demanem l'obertura de línies específiques per a les persones autistes dins la cartera de serveis socials que garanteixin un servei especialitzat amb la ràtio adequada per a totes les persones autistes, tinguin les necessitats de suport que tinguin.

15. Les persones amb autisme no vivim dignament. No envellim dignament. No morim dignament. Tampoc ho fan les nostres famílies. Ja n'hi ha prou. Demanem finançament i suport per a programes d'edat adulta comunitaris en habitatges amb suport i suport en programes d'envelliment digne.

Des de la Federació Catalana d'Autisme col·laborem amb més de 15 entitats socials del territori que veuen que l'autisme és transversal, veuen com augmenta el diagnòstic, veuen que és una prioritat i ens donen suport en les nostres reivindicacions. El canvi i la millora són possibles si col·laborem i construïm.

Continuarem treballant per crear aliances, per construir noves realitats, per sumar cada cop més col·lectius en aquesta perspectiva de participació comunitària i d'igualtat de drets. Perquè el futur és cosa de totes i de tots: res no ens parà. Dona'ns suport. Fem-ho possible.